

บทที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สิ่งที่สนใจศึกษาคือ การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแบบช่วง สำหรับผลต่างของสองประชากร ด้วยการแจกแจงปกติเมื่อใช้ และไม่ใช้ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่อง โดยใช้ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องต่างๆ กัน ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ ของแต่ละวิธีการประมาณต่อไปนี้

การประมาณค่าพารามิเตอร์แบบช่วง

ให้ X_1, X_2, \dots, X_n เป็นตัวอย่างสุ่มขนาด n จากการแจกแจงซึ่งมี θ เป็นพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า สมมติสามารถหาตัวสถิติ $L(X_1, X_2, \dots, X_n)$ และ $U(X_1, X_2, \dots, X_n)$ ซึ่งสำหรับค่าจริง θ ใด ๆ

$$\Pr(L(X_1, X_2, \dots, X_n) < \theta < U(X_1, X_2, \dots, X_n)) = 1 - \alpha$$

โดยที่ความน่าจะเป็น $1 - \alpha$ เป็นค่าคงที่ ($0 < \alpha < 1$) ถ้า x_1, x_2, \dots, x_n เป็นค่าสังเกตของ X_1, X_2, \dots, X_n ดังนั้น $l(x_1, x_2, \dots, x_n)$ แทนด้วย l และ $u(x_1, x_2, \dots, x_n)$ แทนด้วย u เป็นค่าสังเกตของ $L(X_1, X_2, \dots, X_n)$ และ $U(X_1, X_2, \dots, X_n)$ ตามลำดับ

นั่นคือเมื่อสุ่มตัวอย่างมาชุดหนึ่งสามารถสร้าง (l, u) ได้ช่วงหนึ่ง โดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ของความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ และเรียกช่วงที่สร้างขึ้นว่าเป็นช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ สำหรับ θ ($(1 - \alpha)100\%$ confidence interval for θ) หรือกล่าวว่ค่าจริงของ θ จะตกอยู่ในช่วง (l, u) ด้วยความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ และเรียกค่า l ว่าขีดจำกัดล่างของความเชื่อมั่น (lower confidence limit) เรียกค่า u ว่าขีดจำกัดบนของความเชื่อมั่น (upper confidence limit) และเรียก $(1 - \alpha)$ ว่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (confidence coefficient)

การแจกแจงของผลต่างของสัดส่วนตัวอย่าง

การแจกแจงซึ่งจะอธิบายการทดลองใด ๆ ที่มีผลการทดลองที่เป็นไปได้ 2 ลักษณะคือ สิ่งที่น่าสนใจ หรือจะเรียกว่าความสำเร็จ (success) และสิ่งที่ไม่ได้สนใจ หรือจะเรียกว่าความล้มเหลว (failure) ด้วยความน่าจะเป็น p และ $(1-p)$ ตามลำดับ การแจกแจงนี้เรียกว่าการแจกแจงแบร์นูลลี (Bernoulli distribution) ถ้าให้ $X = 1$ เมื่อผลการทดลองเกิดความสำเร็จ และ $X = 0$ เมื่อผลการทดลองเกิดความล้มเหลว ตัวแปรสุ่ม X จะมีการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบแบร์นูลลี (Bernoulli probability distribution) ด้วยพารามิเตอร์ p เขียนแทนด้วย $X \sim Ber(p)$ และฟังก์ชันความน่าจะเป็นจะอยู่ในรูป

$$f(x; p) = p^x (1-p)^{1-x}, \quad x = 0, 1$$

ค่าความน่าจะเป็น p คือสัดส่วนประชากรที่เกิดความสำเร็จ

ถ้าให้ $\{X_{11}, X_{12}, \dots, X_{1n_1}\}$ เป็นตัวอย่างสุ่มขนาด n_1 จากการแจกแจงแบร์นูลลี $Ber(p_1)$ และ $\{X_{21}, X_{22}, \dots, X_{2n_2}\}$ เป็นตัวอย่างสุ่มขนาด n_2 จากการแจกแจงแบร์นูลลี $Ber(p_2)$ และเป็นอิสระกับ $Ber(p_1)$ ดังนั้น $X_1 = \sum_{i=1}^{n_1} X_{1i}$ มีการแจกแจงทวินามด้วยพารามิเตอร์ n_1, p_1 เขียนแทนด้วย $X_1 \sim b(n_1, p_1)$ และ $X_2 = \sum_{i=1}^{n_2} X_{2i}$ มีการแจกแจงทวินามด้วยพารามิเตอร์ n_2, p_2 เขียนแทนด้วย $X_2 \sim b(n_2, p_2)$ โดยที่ X_1 และ X_2 คือจำนวนหน่วยที่เกิดความสำเร็จทั้งหมดในตัวอย่างสุ่มขนาด n_1 และ n_2 และเป็นตัวแปรสุ่มทวินามที่มีค่าเฉลี่ยเป็น $n_1 p_1, n_2 p_2$ ความแปรปรวน $n_1 p_1 (1-p_1), n_2 p_2 (1-p_2)$ ตามลำดับ แต่สำหรับตัวแปรสุ่ม \hat{p}_1 และ \hat{p}_2 นี้ไม่ได้มีการแจกแจงในรูปแบบที่เรารู้จักกันดี อย่างไรก็ตาม ถ้าตัวอย่างสุ่มทั้งสองมีขนาดใหญ่ จะสามารถประยุกต์ทฤษฎีลิมิตสู่ส่วนกลางกับกรณีนี้ได้โดยจะพิจารณาว่า $\hat{p}_i = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij} = \bar{X}_i, \quad i = 1, 2$ เป็นค่าเฉลี่ยตัวอย่างที่ 1, 2 และได้ว่า

$$E(\hat{p}_i) = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} E(X_{ij}) = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} p_i = p_i$$

$$V(\hat{p}_i) = V(\bar{X}_i) = \frac{1}{n_i^2} V(X_i) = \frac{1}{n_i^2} (n_i p_i q_i) = \frac{p_i q_i}{n_i}$$

จะได้ \hat{p}_1 และ \hat{p}_2 จะมีการแจกแจงปกติโดยประมาณ โดยมีค่าเฉลี่ยของการแจกแจงเป็น p_1 และความแปรปรวนเป็น $\frac{p_1 q_1}{n_1}$ เมื่อ $q_1 = 1 - p_1$, $i = 1, 2$ และเนื่องจาก \hat{p}_1 และ \hat{p}_2 เป็นอิสระต่อกัน

นั่นคือถ้าตัวอย่าง n_1 และ n_2 มีขนาดใหญ่พอ โดยทฤษฎีลิมิตสู่ส่วนกลาง $\hat{p}_1 - \hat{p}_2$ จะมีการแจกแจงแบบปกติโดยประมาณ มีค่าเฉลี่ยของการแจกแจงเป็น $p_1 - p_2$ และความแปรปรวนเป็น $\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}$

วิธีการประมาณค่าแบบช่วงสำหรับผลต่างค่าสัดส่วนสองประชากร

ในการประมาณค่าแบบช่วงของค่าผลต่างระหว่างสัดส่วนของสองประชากร ($p_1 - p_2$) เมื่อกำหนดความน่าจะเป็นของความคิดพลาด α หรือสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น $1 - \alpha$ (confidence coefficient) และเมื่อ n_1, n_2 มีขนาดใหญ่ช่วงความเชื่อมั่น $p_1 - p_2$ สามารถสร้างได้โดยอาศัยตัวประมาณแบบจุดของ $p_1 - p_2$ และการแจกแจงความน่าจะเป็นของ $\hat{p}_1 - \hat{p}_2$ ซึ่งใกล้เคียงกับการแจกแจงปกติที่มีค่าเฉลี่ย $p_1 - p_2$ และความแปรปรวน $\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}$

$$\text{จาก } \Pr(-Z_{\alpha/2} < Z < Z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha$$

เมื่อ Z คือตัวประมาณแบบจุดของ $p_1 - p_2$ จาก

$$Z = \frac{(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}}$$

ดังนั้น $\Pr(-Z_{\alpha/2} < \frac{(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} < Z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha \dots\dots\dots(1)$

$$\Pr((\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}} < p_1 - p_2 <$$

$$(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}) = 1 - \alpha \dots\dots\dots(2)$$

จะได้ช่วงความเชื่อมั่น $100(1 - \alpha)\%$ สำหรับ $p_1 - p_2$ คือ

$$((\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}, (\hat{p}_1 - \hat{p}_2) + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}})$$

การประมาณค่าแบบช่วงสำหรับค่าผลต่างระหว่างสัดส่วนของประชากรสองชุด
ในการวิจัยนี้จะทำดังนี้

วิธีการประมาณอย่างง่าย (Classical Method)

จาก (2) รูปแบบของการประมาณแบบช่วงสำหรับผลต่างระหว่างค่าสัดส่วนของสอง

ประชากร คือ $(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) \pm Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}$

แต่เนื่องจากไม่ทราบค่าสัดส่วนประชากร p_1, p_2 จึงไม่สามารถหาค่าความแปรปรวนได้ดังนั้นจึงใช้

\hat{p}_1, \hat{p}_2 เป็นค่าประมาณ จะได้ความแปรปรวนเป็น $\sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}}$

ดังนั้นช่วงความเชื่อมั่น $(1-\alpha)100\%$ สำหรับ $p_1 - p_2$ คือ

ขีดความเชื่อมั่นล่าง (L1) = $(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}}$

ขีดความเชื่อมั่นบน (U1) = $(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}}$

วิธีการประมาณโดยใช้ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องของเยตส์ (Yates continuity correction)

โดยที่วิธีการอย่างง่ายอาจทำได้ช่วงที่แคบไป เราจึงนำค่าปรับแก้ไขเพื่อความต่อเนื่องมาใช้ (Continuity correction) เนื่องจากเราสามารถประมาณการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบทวินามได้ด้วยการแจกแจงปกติ แต่เนื่องจากการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบทวินามซึ่งเป็นการแจกแจงของตัวแปรสุ่มชนิดไม่ต่อเนื่อง (Discrete Random Variable) ในขณะที่การแจกแจงปกติเป็นการแจกแจงชนิดที่ต่อเนื่อง (Continuous Random Variable) ดังนั้นในการประมาณค่าความแตกต่างของค่าสัดส่วนของสองประชากรด้วยการแจกแจงแบบปกติ จึงปรับช่วงความน่าจะเป็นเพื่อให้ได้ค่าใกล้เคียงจริง หรือมีความคลาดเคลื่อนน้อย ซึ่งเยตส์ได้แนะนำค่าปรับแก้ที่ใช้เพื่อความต่อเนื่อง (Yates's correction for continuity) ซึ่งมีค่าเท่ากับ $\frac{1}{2n_1} + \frac{1}{2n_2}$

ดังนั้นช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ สำหรับ $p_1 - p_2$ คือ

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นล่าง (L2)} = (\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}} - \left(\frac{1}{2n_1} + \frac{1}{2n_2}\right)$$

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นบน (U2)} = (\hat{p}_1 - \hat{p}_2) + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}} + \left(\frac{1}{2n_1} + \frac{1}{2n_2}\right)$$

วิธีการประมาณโดยใช้ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องของฮอกก์ และแอนเดอร์สัน

(Hauck and Anderson)

ฮอกก์ และแอนเดอร์สัน ได้แนะนำค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่อง ซึ่งมีค่าเท่ากับ $\frac{1}{2\min(n_1, n_2)}$ และใช้ $n_i - 1$ แทน n_i ($i = 1, 2$) ในการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เนื่องจากค่าความแปรปรวน $Var(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) = \frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}$ เป็นค่าประมาณที่เอนเอียงทางด้านลบ (underestimate) ของค่าความแปรปรวนของค่าความแตกต่างของสัดส่วนประชากร

ดังนั้นในกรณีขนาดตัวอย่าง n_1, n_2 มีขนาดเล็ก การประมาณค่าแบบช่วงสำหรับผลต่างระหว่างค่าสัดส่วนของสองประชากร โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น

$$SE(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) = \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2}}$$

จะทำให้ได้ช่วงของการประมาณที่แคบเกินไป

$$\text{ดังนั้นจึงควรปรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น } SE(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) = \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1 - 1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2 - 1}}$$

เนื่องจาก $Var(\hat{p}_1 - \hat{p}_2) = \frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1 - 1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2 - 1}$ เป็นค่าประมาณที่ไม่เอนเอียงของความแปรปรวนของความแตกต่างของค่าสัดส่วนประชากรด้วย

ดังนั้นช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ สำหรับ $p_1 - p_2$ คือ

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นล่าง (L3)} = (\hat{p}_1 - \hat{p}_2) - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1 - 1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2 - 1}} - \frac{1}{2\min(n_1, n_2)}$$

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นบน (U3)} = (\hat{p}_1 - \hat{p}_2) + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{\hat{p}_1(1-\hat{p}_1)}{n_1 - 1} + \frac{\hat{p}_2(1-\hat{p}_2)}{n_2 - 1}} + \frac{1}{2\min(n_1, n_2)}$$

วิธีการประมาณโดยไร้ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องด้วยวิธีของเพสกุน (Peskun)

ในปี ค.ศ. 1990 เพสกุน¹ (Peskun) กล่าวถึงวิธีทั่วไปในการหาขีดจำกัดความเชื่อมั่นล่างและขีดจำกัดความเชื่อมั่นบนที่ถูกต้องของความเชื่อมั่นจากตัวอย่างสุ่มที่มีการแจกแจงแบบไม่ต่อเนื่องซึ่งไม่ทราบค่าพารามิเตอร์ θ แบบสองทางด้วยความเชื่อมั่น $100(1-\alpha)\%$

$$L(t_0) = \inf\{ \theta / \Pr(T \geq t_0 ; \theta > \alpha/2) \}$$

$$U(t_0) = \sup\{ \theta / \Pr(T \leq t_0 ; \theta > \alpha/2) \}$$

โดยที่ t_0 เป็นค่าสังเกตของ T

$T = (X_1, X_2, \dots, X_n)$ เป็นตัวสถิติซึ่งการแจกแจงของตัวอย่างขึ้นกับค่าของพารามิเตอร์แต่ไม่ทราบค่าพารามิเตอร์

ดังนั้นเพสกุน² ได้ประยุกต์ใช้ในการหาขีดจำกัดความเชื่อมั่นล่างและขีดจำกัดความเชื่อมั่นบนที่ถูกต้องของความเชื่อมั่นจากตัวอย่างสุ่มที่มีการแจกแจงแบบไม่ต่อเนื่องซึ่งไม่ทราบค่าพารามิเตอร์ $p_1 - p_2$ แบบสองทางด้วยความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ จะได้

$$L(t_0) = \inf_{0 \leq p_1, p_2 \leq 1} \left\{ p_1 - p_2 / \Pr[T \geq t_0; n_1, p_1, n_2, p_2] > \frac{\alpha}{2} \right\} \dots \dots \dots (3)$$

$$U(t_0) = \sup_{0 \leq p_1, p_2 \leq 1} \left\{ p_1 - p_2 / \Pr[T \leq t_0; n_1, p_1, n_2, p_2] > \frac{\alpha}{2} \right\} \dots \dots \dots (4)$$

โดยที่ $t_0 = x_1/n_1 - x_2/n_2$ เป็นค่าสังเกตของ T

การประมาณช่วงความเชื่อมั่นโดยวิธีการแจกแจงแบบปกติ สำหรับ n_1, n_2 เมื่อขนาดตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ตัวแปรสุ่ม $T = X_1/n_1 - X_2/n_2$ จะมีการแจกแจงปกติด้วยค่าเฉลี่ย $p_1 - p_2$ และ

$$\text{ความแปรปรวน} \quad \frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}$$

$$\text{จาก} \quad \Pr[T \geq t_0]$$

¹ Peter H peskun, A Note on a Gernal Method for Obtaining Confidence Intervals From Samples Form Discrete Distribution ,The American Statistician ,Vol 44,1990,pp.31-35

² Peter H Peskun, A new Confidence Interval Method Based on the Normal Approximation for the Difference of Two Binomial Probabilities. Journal of the American Statistical Association , Vol 88,1993,pp 657-661.

$$\begin{aligned}
 &= \Pr \left[\frac{T - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} \geq \frac{t_0 - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} \right] \\
 &\cong \Pr \left[Z \geq \frac{t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} \right] \dots\dots\dots(5)
 \end{aligned}$$

โดยที่ Z คือตัวแปรสุ่มปกติมาตรฐาน

CC_L คือค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องของขีดจำกัดล่าง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1/2 ของค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่าง t₀ กับค่าของ T ที่มีค่าน้อยกว่าถัดไป

จาก (3) และ (5) จะได้ว่า

$$L(t_0) \cong \min_{0 \leq p_1, p_2 \leq 1} \left\{ p_1 - p_2 / \frac{t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} = Z_{\alpha/2} \right\} \dots\dots\dots(6)$$

โดยวิธีลากรังจ์ (Langrange) ที่จะหาค่าต่ำสุด (minimize) ของ f(p₁-p₂) ภายใต้เงื่อนไข (subject to)

$$g(p_1, p_2) = \frac{t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} - Z_{\alpha/2} = 0 \dots\dots\dots(7)$$

สร้างสมการลากรังจ์

$$F(p_1, p_2, \lambda) = (p_1 - p_2) + \lambda \left[\frac{t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} - Z_{\alpha/2} \right] = 0 \dots\dots\dots(8)$$

$$F'_{p_1}(p_1, p_2, \lambda) = 1 - \lambda \left[\frac{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2} + \frac{[t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)][1-2p_1]}{2n_1 \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}}}{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}} \right] \dots\dots\dots(9)$$

$$F'_{p_2}(p_1, p_2, \lambda) = -1 + \lambda \left[\frac{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}} - \frac{[t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)][1 - 2p_2]}{2n_2 \sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}}}{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}} \right] \quad (10)$$

$$F'_\lambda(p_1, p_2, \lambda) = \frac{t_0 - CC_L - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} - Z_{\alpha/2} \quad \dots\dots\dots(11)$$

จาก (9) = - (10)

$$\frac{(1-2p_1)}{2n_1} = -\frac{(1-2p_2)}{2n_2} = 0$$

$$\frac{(1-2p_1)}{2n_1} + \frac{(1-2p_2)}{2n_2} = 0$$

$$\frac{n_2(1-2p_1) + n_1(1-2p_2)}{2n_1n_2} = 0$$

$$\frac{(n_1 + n_2) - 2(n_2p_1 + n_1p_2)}{2n_1n_2} = 0$$

$$2(n_2p_1 + n_1p_2) = (n_1 + n_2)$$

$$(n_2p_1 + n_1p_2) = \frac{(n_1 + n_2)}{2}$$

ให้ $n = n_1 + n_2$

จะสามารถแสดงได้ว่า p_1, p_2 สอดคล้องกับสมการ

$$n_2p_1 + n_1p_2 = \frac{n}{2} \quad \dots\dots\dots(12)$$

กำหนดให้ $p_1 - p_2 = d$ และจาก (12) แทนในสมการที่ (7) จะได้ว่า

$$\frac{t_0 - CC_L - d}{\sqrt{\frac{n}{4n_1n_2} - \frac{d^2}{n}}} = Z_{\alpha/2}$$

$$t_0 - CC_L - d = Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{n}{4n_1n_2} - \frac{d^2}{n}}$$

$$[t_0 - CC_L - d]^2 = Z_{\alpha/2}^2 \left[\frac{n}{4n_1n_2} - \frac{d^2}{n} \right]$$

$$t_0^2 - 2t_0d + 2CC_Ld - 2CC_Lt_0 + d^2 + CC_L^2 = \frac{nZ_{a/2}^2}{4n_1n_2} - \frac{d^2Z_{a/2}^2}{n}$$

จะเขียนเป็นสมการควอดราติกในรูปของตัวแปร d จะได้

$$H(d) = \left(1 + \frac{Z_{a/2}^2}{n}\right)d^2 - 2(t_0 - CC_L)d + (t_0^2 - 2CC_Lt_0 + CC_L^2) - \frac{nZ_{a/2}^2}{4n_1n_2} = 0$$

$$aX^2 + bX + c = 0$$

$$X = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

$$X = d$$

$$a = \left(1 + \frac{Z_{a/2}^2}{n}\right)$$

$$b = -2(t_0 - CC_L)$$

$$c = (t_0^2 - 2CC_Lt_0 + CC_L^2) - \frac{n}{4n_1n_2}Z_{a/2}^2$$

$$L(t_0) = \frac{t_0 - CC_L - Z_{a/2} \sqrt{\frac{n + Z_{a/2}^2}{4n_1n_2} - \frac{(t_0 - CC_L)^2}{n}}}{1 + \frac{Z_{a/2}^2}{n}}$$

ค่าของ d สามารถที่จะใช้เป็นค่าประมาณของขีดจำกัดล่างได้ แต่ถ้า $n_1 \neq n_2$ ค่า d จะเล็กกว่าค่าต่ำสุดที่ถูกนิยามไว้ในสมการที่ (6) เพราะจะเป็นค่าต่ำสุดของ $p_1 - p_2$ ภายใต้เงื่อนไข $g(p_1, p_2) = 0$ ซึ่งนิยามไว้ใน (7) และจุด $(p_1, p_2) = \left(0.5 + \frac{n_1d}{n}, 0.5 + \frac{n_2d}{n}\right)$ อาจอยู่นอกขอบเขตสี่เหลี่ยมหนึ่งหน่วย (unit square) $0 \leq p_1, p_2 \leq 1$ ถ้าเกิดกรณีนี้แล้วค่าต่ำสุดของ $p_1 - p_2$ คังนิยามไว้ใน (6) จะเป็นจุด ๆ หนึ่งบนรอยตัดของสมการเงื่อนไข $g(p_1, p_2) = 0$ กับขอบเขตสี่เหลี่ยมหนึ่งหน่วยของ p_1 และ p_2 (unit square) $0 \leq p_1, p_2 \leq 1$

การประมาณขีดจำกัดบน จาก

$$U(t_0) \equiv \max_{0 \leq p_1, p_2 \leq 1} \left\{ p_1 - p_2 / \frac{t_0 + CC_U - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} = -Z_{a/2} \right\} \dots\dots\dots(13)$$

ในทำนองเดียวกันจากผลลัพธ์ข้างต้นสามารถประมาณได้เป็น

$$U(t_0) = \frac{t_0 + CC_U + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{n + Z_{\alpha/2}^2}{4n_1n_2} - \frac{(t_0 + CC_U)^2}{n}}}{1 + \frac{Z_{\alpha/2}^2}{n}}$$

โดยที่ CC_U คือ ค่าปรับแก้เพื่อความต่อเนื่องของขีดจำกัดบน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1/2$ ของค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่าง t_0 กับค่าผลต่างของสัดส่วนประชากร T ที่มีค่ามากกว่าถัดไป ซึ่งถ้า $n_1 = n_2$ แล้ว CC_L จะมีค่าเท่ากับ CC_U คือ $1/n$ โดยที่ $n = n_1 + n_2$ แต่ถ้า $n_1 \neq n_2$ ค่าของ CC_L กับ CC_U โดยปกติจะมีค่าไม่เท่ากัน

ค่าของ d สามารถใช้เป็นค่าประมาณของขีดจำกัดบนได้ แต่ถ้า $n_1 \neq n_2$ ค่า d จะใหญ่กว่าค่าสูงสุดที่ถูกนิยามไว้ใน (13) เพราะจะเป็นค่าสูงสุดของ $p_1 - p_2$ ภายใต้เงื่อนไข

$$k(p_1, p_2) = \frac{t_0 + CC_U - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} + Z_{\alpha/2} = 0 \text{ และ}$$

$$\text{จุด}(p_1, p_2) = \left(0.5 + \frac{n_1 d}{n}, 0.5 + \frac{n_2 d}{n}\right) \text{ ซึ่งค่าสูงสุดของ } p_1 - p_2 = d \text{ บนสมการ}$$

$$k(p_1, p_2) = \frac{t_0 + CC_U - (p_1 - p_2)}{\sqrt{\frac{p_1(1-p_1)}{n_1} + \frac{p_2(1-p_2)}{n_2}}} + Z_{\alpha/2} = 0 \text{ จะทำให้คำตอบอยู่นอกขอบเขตสี่เหลี่ยม}$$

หนึ่งหน่วย (unit square) $0 \leq p_1, p_2 \leq 1$ ถ้าเกิดกรณีนี้แล้วค่าสูงสุดของ $p_1 - p_2$ ที่นิยามไว้ใน

สมการ (13) จะเป็นจุด ๆ หนึ่งบนรอยตัดของสมการเงื่อนไข $k(p_1, p_2) = 0$ กับขอบเขตสี่เหลี่ยม

หนึ่งหน่วย (unit square) $0 \leq p_1, p_2 \leq 1$

ดังนั้นช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)100\%$ สำหรับ $p_1 - p_2$ คือ

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นล่าง (L4)} = \frac{t_0 - CC_L - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{n + Z_{\alpha/2}^2}{4n_1n_2} - \frac{(t_0 - CC_L)^2}{n}}}{1 + \frac{Z_{\alpha/2}^2}{n}}$$

$$\text{ขีดความเชื่อมั่นบน (U4)} = \frac{t_0 + CC_U + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{n + Z_{\alpha/2}^2}{4n_1n_2} - \frac{(t_0 + CC_U)^2}{n}}}{1 + \frac{Z_{\alpha/2}^2}{n}}$$

เกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแบบช่วง

การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแบบช่วงสำหรับผลต่างค่าสัดส่วนประชากรสองชุด ทั้ง 4 วิธี จะทำการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น และค่าความยาวเฉลี่ยของช่วงความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จากแต่ละวิธีที่ระดับความเชื่อมั่น 3 ระดับคือ 90%, 95% และ 99% ในแต่ละสถานการณ์ของการทดลอง ทำการทดลองซ้ำ 20,000 ครั้ง การเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของช่วงความเชื่อมั่นจะทำการเปรียบเทียบระหว่างค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของช่วงความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จากแต่ละวิธีการประมาณกับค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่กำหนด ในการตรวจสอบว่าวิธีการประมาณใดให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากการทดลองไม่ต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่กำหนดได้หรือไม่นี้ ผู้วิจัยอาศัยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ตัวสถิติ Z ดังนี้

$$Z = \frac{\hat{p} - p}{\sqrt{\frac{p(1-p)}{n}}}$$

$$p - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p(1-p)}{n}} < \hat{p} < p + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p(1-p)}{n}}$$

จะได้ช่วง $(p - Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p(1-p)}{n}}, p + Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p(1-p)}{n}})$

โดยที่ \hat{p} คือความน่าจะเป็นที่วิธีการประมาณนั้นจะคลุมค่า p_1-p_2 ซึ่งหาได้จากจำนวนครั้งที่คลุมค่า p_1-p_2 หารด้วยจำนวนครั้งในการทดลอง 20,000

นั่นคือที่ระดับความเชื่อมั่น 90%, 95% และ 99% ถ้าวิธีการประมาณใดให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากการทดลองไม่ต่ำกว่า 0.8965, 0.9470 และ 0.9882 ตามลำดับ จะถือว่าวิธีการประมาณนั้นให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากการทดลองไม่ต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่กำหนดในสถานการณ์นั้นๆ จากนั้นจึงมาพิจารณาเปรียบเทียบค่าความยาวเฉลี่ยของช่วงความเชื่อมั่นที่ต่ำสุดเป็นวิธีการที่เหมาะสม ทั้งนี้ในการเปรียบเทียบค่าความยาวเฉลี่ยของช่วงความเชื่อมั่นจะเปรียบเทียบเฉพาะในกรณีที่วิธีการประมาณนั้นให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจากการทดลองไม่ต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่กำหนดเท่านั้น